

- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera ono rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2014 r. — NetMed przeciwko OHIM — Sander chemisch-pharmazeutische Fabrik (SANDTER 1953)

(Sprawa T-21/14)

(2014/C 61/34)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: NetMed Sàrl (Wasserbillig, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat S. Schafhaus)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sander chemisch-pharmazeutische Fabrik GmbH (Baden-Baden, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 24 października 2013 r. w sprawie R 1846/2012-1;
- obciążenie pozwanego urzędu kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym i postępowaniem w sprawie sprzeciwu.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „SANDTER 1953” dla towarów z klas 3, 5 i 10 — zgłoszenie nr 9 448 887

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Sander chemisch-pharmazeutische Fabrik GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy „Sander” dla towarów z klas 5, 10 i 25; międzynarodowy graficzny znak towarowy wywołujący skutki w Beneluksie, Austrii i Francji, zawierający słowny element „SANDER”, zarejestrowany dla towarów z klas 5, 10 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 oraz art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2014 r. — NCG Banco przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-24/14)

(2014/C 61/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: NCG Banco, SA (La Coruña, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej w niej całościowo środki, której jej zdaniem stanowią hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną z rynkiem wewnętrznym nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;